

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 151. dicentes: hunc invenimus sub vertentem gentem nostram. v. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

quam ultra progredi; ne quid crudelitatis & sævitæ in religionem eorum committeret. Quod autem homo maximè cum moderatationis cum iustitiæ fuerit, per passionis intervalla satis superque constabit. Nam etiam homines magis: quam Deum timuerit; ideoque ne odia eorum suscitaret in se & vitæ pericula subiret, injustam adversus Christum sententiam eulert; attamen virtutes benignissimi Iesu sæpè & est admiratus ipse, & prædicavit, & tutari intendit. Legitur sane quod de miraculis per Christum editis, de suscepta patienter cruce, de pronuntiata die tertio resurrectione, multa ad Imperatorem Tiberium scripsit: postquam autem annis decem Iudeorum provinciam administravit; tandem in multis accusatus Romam reperivit: ubi se videns multis calamitatibus oppressum, cupiens mortis celeritate graviora effugere tormenta se propria manu interfecit. Atque iste fuit finis & exitus hujus præsidis.

Protector in te sperantium Deus, sine quo nihil est validum, nihil sanctum, multiplica super nos misericordiam tuam, ut rector, te duce, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna, non incidamus in tales angustias, in quales devenit iste miser, foris felix apparens, Pilatus.

§. 150. Cæperunt autem illum accusare. v. 2.

Præsentantes autem Iesum Iudæi conspectui Pilati prædicti, manibus ligatis & catena ferrea, in collo posita (in cuius typum sacerdotum modo collo apponunt stolam: uti moris erat, quoties quis ab Ecclesiastico tribunali, deducebatur ad sæculare) accusare cæperunt illum de tribus maxime criminibus, 1. quod peccasset graviter contra populum, 2. gravius contra Cæsarem, 3. gravissimè contra Deum. Sed quomodo illa probabant? postea videbimus; nullo. O quoties idem adhuc fit hodie apud homines, ut noceant proximo excogitant & proloquuntur, quæ probare non possunt; non considerantes quod obligentur ad restitutionem honoris ablati, si volumus ut dimittatur peccatum: ego hic me merito pudore & verecundia suffundor, qui fortè in similibus reum me deprehendo.

Ignosce ò Deus, ignosce Deus; constringe bone Iesu, constringe cor meum vinculis & tui, & proximi amoris, ut nunquam verbum loquar, vel contra proximum agitatus, ut Iudæi isti invidiæ vel odii stimulis

§. 151. dicentes: hunc invenimus subvertentem gentem nostram. v. 2.

Cum in genere eum accusare non sufficeret apud Præsidera prudentem, uti ostendi, bene & merito venerunt ad particularia omnia, quæ Deum, religionem & statum vel publicam pacem & tranquillitatem concernent, dicentes.

discentes, Invenimus hunc subvertentem gentem nostram: quod imprimis tantum aberat, ut potius gentem ad Deum converteret, non solum suis monitis docens; sed & exemplo edificans in omnibus se legis observatissimum ostendens, unde & ipse dicebat, non veni solvere legem sed adimplere omnes ad penitentiam & virtutis studium excitavit omnibus benefaciens corpore & animo; quod si nomine subvertentis gentem, seditiosum hominem intelligant, impudentissimum hoc erat mendacium, cum Christus nullam unquam seditionem excitasset, quin præceperat inimicos diligere, pacem & fraternam charitatem colere, magistratui legitimo prædicavit non esse contradicendum; imo interpellatus à duobus fratribus de dividenda hereditate, noluit falcem mittere in messem alienam Iudicium secularium, & erat tum temporis tota provincia illa maxime quieta, & tranquilla.

Quis autem non indignissime ferat, sua benefacta à calumniatoribus malitiose depravari? de hujus doloris indignitate conqueritur plalmista, invidum hominem sic alloquens: *Quid gloriaris in malitia? cur linguam tuam acuis, ut sicut novacula acuta dolum faciat: & quid est acutius novacula recenter præparata? attamen multo vivacius penetrant calumniatoris verba: nam novacula tantum superflua, vel faciei, vel capitis radit: veram famam, hominis cunctis opibus longè meliorem & spirituale bonum detradunt verba detractorum.*

O Innocentissime. Iesu quam patienter illas injurias & tormenta sustinuit propter peccata mea! & quid ego pro amore tuo patienter fero? quam in omni vel minima occasione sum impatiens! da veniam, & emendandi gratiam ad animæ meæ salutem & gloriam tuam,

§. 152. *Et prohibentem tributa dari Cæsari. v. 2.*

Et hoc falsum erat, & cognitum ipsi Iudici Pilato perbene; ipse enim ut credibile est, cum Herodianis suos miserat olim à Christo percunctaturos; an liceret tributa dare Cæsari, an non? Et Christus responderat viso numismate census, *Reddite, quæ sunt Cæsari, Cæsari, & requisitus ab exactoribus tributum; id est solvere didrachma non solum pro se, sed & pro Petro, secundario capite familiæ, solum adhuc designato, integerrime Cæsari solui præcepit: nihil enim Christus a deo aut verbis docuit, aut re ipsa ostendit; quam pacem, etsi vere ille ad tributum dandum non tenebatur, utpote Deus & Dominus ipsorum Dominorum & Regum, & Imperatorum; nunquam etiam in toto Evangelii decursu reperietur eum prohibuisse dare tributa principibus, sed aperte potius docuisse. Habetis igitur Iesum, justum filium Dei, si aliud non habetis,*

P

Beng